

Doc. dr inż. Tadeusz Franciszek Wiśniewski (1924–2015)

Urodził się 4 stycznia 1924 roku w Warszawie. W okresie wojny uzyskał maturę na tajnych kompletach. Od roku 1941 do 1943 uczęszczał na wykłady tajnej Politechniki Warszawskiej. Ze względu na przygotowania i przejście do oddziału partyzanckiego przerwał naukę. Tytuł magistra inżyniera budownictwa lądowego uzyskał na Politechnice Warszawskiej w 1950 roku. Tytuł doktora nauk technicznych otrzymał w 1975 roku.

W pierwszych 20 latach pracy zawodowej pracował w renomowanych biurach projektowych, takich jak: Pracownia ŻOR u prof. Syrkusa, w dziale Studiów Centralnego Biura Studiów i Projektów Budownictwa Przemysłowego, w Biurze Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Przemysłowego w Warszawie, w Biurze Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Przemysłowego „BISTYP” w Warszawie. Zajmował tam kolejno następujące stanowiska: technik konstrukcji, projektant budowlany, starszy projektant, Kierownik Zespołu, Kierownik Pracowni, Główny Projektant. Zajmował się projektowaniem budownictwa przemysłowego i ogólnego, szczególnie konstrukcji z elementów prafabrykowanych i typowych. Opracował ponad 100. projektów konstrukcji budynków, za które otrzymał wiele nagród. Zajmował się typizacją konstrukcji budynków. Opracował 22 prace studyjno-budowlane dla typizacji budownictwa (programy, instrukcje, wytyczne, katalogi, szkice, analizy porównawcze itp.).

Równoległe z pracą w projektowaniu i w produkcji budowlanej zajmował się normalizacją budownictwa i pracami dydaktyczno – naukowymi. Był starszym asystentem, a później, wykładowcą i kierownikiem przedmiotu „Prefabrykacji i Konstrukcji Wstępnie Sprężonych” na Politechnice Warszawskiej, w filiach P.W. w Olsztynie, Lublinie oraz w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Warszawie. Od 1970–1989 roku był st. wykładowcą na Politechnice Warszawskiej. Prowadził przeszło 280 prac dyplomowych inżynierskich i ponad 20 prac dyplomowych magisterskich.

Prowadził aktywną działalność popularyzatorską i naukowo organizacyjną (odczyty naukowe, w biurach projektów oraz dla ekonomistów i pracowników PKPG, konferencje, szkolenia itp.) Ponadto wykładał na Studiach Podyplomowych dla Architektów Powiatowych na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej.

Był autorem 22. prac naukowo badawczych z zakresu budownictwa, konstrukcji budowlanych i elementów konstrukcyjnych. Uzyskał kilkanaście nagród za wybitne osiągnięcia w projektowaniu i rozwoju budownictwa oraz za prace naukowo badawcze od: Komitetu Budownictwa i Architektury, Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki od Rektora Politechniki Warszawskiej i Biur Projektowych. Otrzymał też 13. nagród za postęp techniczny i oszczędności uzyskane w projektach oraz za typizację w biurach projektowych. Był właścicielem sześciu patentów z dziedziny budownictwa. W latach 1963, 1987, 1989 pracował na delegacjach zagranicznych w Afryce (Nigeria, Tunezja). Był docentem kontraktowym Enit-Ecole Nationale d'Ingenieurs a'Tunis. Aktywnie działał w klubie b. Żołnierzy Baonu „Zośka”, w Stowarzyszeniu „Szarych Szeregów i Światowym Stowarzyszeniu Armii Krajowej. Od 17 lutego 1945 roku prawie do końca aktywnie działał w Związku Harcerstwa Polskiego. Od 1948 roku do 2000 roku był członkiem Polskiego Związku Żeglarskiego, czynnie działał we władzach klubów żeglarskich (Jacht Klub Polski, CWKS, Budowlani, PTTK). Od 1958 roku do końca życia był członkiem Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. W latach 1966–1972 był Przewodniczącym Sekcji Budownictwa Przemysłowego w Komitecie Realizacji Produkcji Budowlanej przy Zarządzie Głównym PZITB. W latach 1971–2000 był członkiem Komitetu Nauki PZITB przy Zarządzie Głównym PZITB. Za działalność zawodową, naukową, dydaktyczną, społeczną, kombatancką, harcerską i sportową został wyróżniony wieloma orderami, krzyżami i medalami. Oto niektóre z nich: Krzyże: Kawalerski, Oficerski i Komandorski Orderu Odrodzenia Polski. Ten ostatni order wręczał Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski w 2014 roku, wówczas otrzymał awans na stopień podpułkownika WP. Do uzyskanych odznaczeń należą również: Krzyż Walecznych, Srebrny Krzyż Zasługi, Krzyż Partyzancki, Warszawski Krzyż Powstańczy, Krzyż Armii Krajowej, Medale Wojska Polskiego po raz 1, 2, 3 i 4, Medal za Udział w Wojnie Obronnej 1939 r., Medal za Warszawę, Medal Zwycięstwa i Wolności, Harcerski Krzyż Zasługi, Krzyż za Zasługi dla ZHP z Rozetą i Mieczami, Złoty Krzyż Zasługi ZHP, Złota Honorowa Odznaka Zasłużony dla Warszawy i Mazowsza, Odznaka Akcji Burza AK, Medal IV Wieków St. Warszawy, Srebrna i Złota Honorowa Odznaka PZITB i inne. Zmarł 16 października 2015 roku w Warszawie. Pochowany został na Cmentarzu Bródnowskim (kw. 36-F). Ceremonia pogrzebowa odbyła się z honorami wojskowymi w asyście Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego, organizacji paramilitarnych i harcerskich. W ceremonii pogrzebowej uczestniczyły Jednostki Wojskowej Komandosów z Lublińca, Stowarzyszenia Szarych Szeregów, Grupy Historycznej Zgrupowania „Radostaw”, Koła Żołnierzy AK Batalionu „Zośka”, Koła Obozu „Oberlangen”, Stowarzyszeń Rekonstrukcji Historycznych, nauczyciele, młodzież szkół warszawskich i przedstawiciele Zarządu Oddziału Warszawskiego PZITB i Koła Seniorów tego Oddziału oraz rodzina z kraju i z zagranicy, przyjaciele, koleżanki i koledzy oraz znajomi. Uroczystość pogrzebowa miała doniosły charakter, ponieważ Kol. Tadeusz był nieprzeciętnym człowiekiem.

Przewodniczący Koła Seniorów PZITB, **Wacław Edward Kotuszewski**
Zastępca Przewodniczącego, **Zygmunt Zagórski**